

[Weikop.]

Det forekommer mig imidlertid, at disse to organer siger meget lidt, eller rettere sagt, de siger så lidt, at man ikke kan danne sig et indtryk af, hvorledes disse to organers stilling vil være til det lovforslag, vi behandler.

Statens husholdningsråd fremhæver „den omkostningsfordyrelse, der finder sted ved, at bruttopriserne synes at virke fremmede for den overordentlig kostbare — ofte varefordyrende — reklamekrig, der ikke sjældent iværksættes af fabrikanter og handlende“.

Det ærede medlem hr. Poul Hansen (Kalundborg) var inde på det samme, forsåvidt som han fremhævede, at disse systemer over i købet medfører, at der bliver social slagside. Man spørger jo egentlig så sig selv: Hvorfor fremhæver statens husholdningsråd ikke brugsforeningernes meget kostbare reklamekrig, der vel også har til formål at trække kunder til sig? Jeg nævner blot dette for i et glimt at vise, at statens husholdningsråd ikke viser større evne til at bedømme erhvervslivets forhold, i hvert fald slet ikke evne til at bedømme reklamens indvirkning på produktion og omsætning. Når dertil kommer, at statens husholdningsråd er af den opfattelse, at erhvervslivets interesser er i modstrid med forbrugernes interesser, ja, så tror jeg ikke, man skal lægge særlig vægt på denne statsinstitutions tilkendegivelser i forbindelse med det foreliggende lovforslag.

Ministeren har stort set ingen støtte fra erhvervslivet, og politisk har den højtærede minister prøvet på at finde støtte i fortiden, som det ærede medlem hr. Poul Hansen (Kalundborg) også var inde på, og ministeren har med stor flid og stor energi, kan jeg sige, gjort historiske studier så vidt, at der oven i købet er fremført citater, der er 23 år gamle. Jeg synes, det var overordentlig interessant at høre, men det forekommer mig ikke, at den højtærede minister har delagtiggjort tinget tilstrækkeligt i sine historiske studier, for hvorfor nøjes med et enkelt citat? Hvorfor dog ikke give et mere afrundet billede af, hvorledes stillingen var for disse 23 år siden? Jeg er enig med det ærede medlem hr. Thorvil Kristensen i, at det aftvinger stor respekt,

når den højtærede minister nærer så stor beundring for en afdød politisk modstander, men jeg tror, at den højtærede ministers historiske udredning havde vundet i værdi, hvis ministeren havde strejfet de opfattelser, der også dengang blev gjort gældende af ministerens egne partifæller og af ordføreren for det parti, der dengang var i regeringsfællesskab med socialdemokratiet.

Nu skal jeg ikke fordybe mig meget i historien, men jeg vil dog gerne henvise til, at den daværende socialdemokratiske minister, Hauge, mente, at prisloven af 1931 var et brugbart redskab til at hindre misbrug overfor befolkningen. Den radikale ordfører var af samme opfattelse, og jeg skal for fuldstændighedens skyld citere, hvad den radikale ordfører sagde om prisloven i 1931 — jeg beder formanden om tilladelse til et citat. Den 24. marts 1931 udtalte den radikale ordfører:

„Efter mit skøn er grænserne for udvalgets myndighedsområde ved den således foreslåede formulering afstukket tilstrækkeligt vide til, at de utilbørlige prisaftaler og andre trustmisbrug vil kunne rammes i nødvendigt omfang, og på den anden side er grænserne ikke så vide, at foranstaltningerne vil kunne virke til ulempe for de nyttige og ordnede aftaler, som på forskellig måde kan træffes indenfor erhvervslivet.“

Hvordan den højtærede minister i disse udtalelser fra sit eget og det radikale parti kan finde, at det fremsatte forslag er en naturlig historisk udvikling, ved jeg ikke, men nogen reel baggrund danner dette efter min mening ikke, og nogen støtte fra konservativ side til så vidtgående foranstaltninger har den højtærede handelsminister heller ikke kunnet finde ved at granske nok så mange guldene blade. Den historiske baggrund for lovforslaget forekommer mig således svag, og større forventninger om lovforslagets gennemførelse har ministeren vel heller ikke næret. Mon den højtærede minister, hvis hun havde haft sikkerhed for lovforslagets gennemførelse i den foreliggende form, egentlig havde fremsat det? Jeg tvivler stærkt derpå. Den højtærede minister er vistnok snarere kommet ind i det politiske spil, hvor musklerne nu skal spille, og hvor konkurrencefrihedens venner skal sættes til vægs. Den højtærede stats-